

ଓভিয়ান

ABHIYAN WEEKLY
সাপ্তাহিক

ABHIYAN WEEKLY

abhiyanweekly40@gmail.com

વર્ષ : ૩૧ / અંક : ૧૭ / ૨૦૭૭ માસિર ૫ ગતે શુક્રવાર / 20 Nov., 2020 / મૂલ્ય રૂ. ૧૦/-

गुटगत स्वार्थ र
व्यक्तिगत स्वार्थ नै हावी

काठमाडौं । यतिबेला मुलुकमा नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी नेतृत्वको केपी ओली नेतृत्वको सरकार रहेको छ । विश्वव्यापी सिद्धान्त अनुसार जुनसुकै पार्टीको नेतृत्वमा सरकार निर्माण भएपनि संविधान अनुसार सरकार सञ्चालन हुनुपर्ने हुन्छ । पार्टीले निर्वाचनमा जितेपछि सरकारले सबै जनताको प्रतिनिधित्व गर्न सक्नुपर्दछ । निर्वाचनका बेला जनतासामूह गरिएका प्रतिवद्दताहरू पूरा गर्न सरकार र पार्टीको दायित्व भएपनि पछिल्लो समयमा ओली नेतृत्वको सरकारले गरेका कुनै पनि निर्णयहरूलाई पार्टीले अपनात्व नलिएको हुनाले जनता सरकार र पार्टी दुवै प्रति असन्तुष्ट रहेको छन् । पार्टीका अध्यक्ष देखि वरिष्ठ नेताहरूले जनताको स्वार्थ र पार्टीगत स्वार्थलाई ध्यानमा राखेर व्यक्तिगत स्वार्थभन्दा

कांग्रेसलाई मौका,
त्तराने तो कि चौका ?

काठमाडौं । नेकपामा ओली र प्रचण्डपक्ष स्पष्ट रूपमा विभाजित भएपछि पार्टी फुट्ने स्थिति थियो । प्रधानमन्त्री तथा अध्यक्ष केपी ओलीले आफूमाथि प्रचण्डले लगाएको आरोपको लिखित जवाफ दिन्छु भनेपछि मंसिर ३ गतेको बैठकमा तत्कालका लागि पार्टी फूटबाट बच्यो र १५ गतेका लागि स्थायी समिति र २५ गतेका लागि दोस्री समितिसँगै बैठक देखाउन्नपारे ।

भन्न सकिन्न, यस अधि पनि पार्टी फुटनसकछ, कुनै पनि बेला फुटन सकछ । मानसिक रूपमा फुटिसकेको

राजनीतिक एम्बेसमा ओली कि दाहाल-नेपाल ?

काठमाडौं । सत्ताधारी दलभित्रको आन्तरिक द्वन्द्व चरम उत्कर्षमा पुगेको छ । पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूको हठका कारण नेकपा विभाजनको डिलमा पुगेको छ । पछिलो समयमा पार्टीका कार्यकारी अध्यक्ष पुष्पकमल दाहालले अर्का अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओलीमाथि संगीन आरोप लगाएका छन् भने त्यस्ता आरोपहरू निराधार र पार्टी एकीकरणको मर्म र भावना विपरित रहेको भन्दै प्रधानमन्त्री पक्षीय नेताहरूले तत्काल उत्त आरोप सहितको पत्र फिर्ता हुनुपर्न बताइरहेका बेला दाहाल पक्षहरूले सचिवालय, स्थायी कमिटी र केन्द्रीय कमिटीबाटै त्यसको निर्माण हुनुपर्न बताइरहेका छन् । कार्यकारी अध्यक्ष दाहालले लगाएका

आरोपहरु अध्यक्षका मात्र नभएर पार्टीका वरिष्ठ नेताहरु माधव नेपाल, भलनाथ खनाल, पार्टी उपाध्यक्ष वामदेव गौतम सहित पार्टीका प्रवक्ता समेत संयुक्त आरोप हुन् भनिसकेको अवस्थामा पार्टीभित्र कहल दिनप्रतिदिन बढ़दै गाएको छ ।

तत्कालिन अवस्थामा नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र एकीकरण हुँदा हतार हतारमा एकीकरणको निर्णय भएको थियो । गएको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचनलाई मध्यनजर राख्दै एकीकरणको निर्णय भएपनि आजसम्म दुवै पार्टीका नेता तथा कार्यकर्ताहरू भावनात्मक एकता हुन नसकिरहेको र पार्टीको समायोजनका कामहरू समेत बाँकी रहेका बेला दुवै अध्यक्षबीचमा तिक्तता बढेको तत्कालिन नेकपा एमालेमा रहेका गुट ठहर्स्का संरचना विघटन नगरिएको र गुट उपगुटभित्र खेलेर पार्टी अध्यक्ष उले नेपाल, खनाल, गौतमलाई आफ् चाँडी १ ऐन्डमा

काठमाडौं । नेपाल कम्युनिष्ट पार्टीका दुई अध्यक्षबीचको आन्तरिक द्वन्द्वले गर्दा तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रबीच एकीकरण भएको दुई हिउँद नपुग्दै संकटमा परेको छ । नेकपाका मुलुकभरमा उनीहस्तै भनाईमा ८ लाख कार्यकर्ता रहेका छन् भने संघीय संसद र ७ प्रदेश मध्येका ६ वटा प्रदेशमा नै उनीहस्तै बहुमतको सरकार रहेको छ । आफ्नो दुई तिहाई मत र लाखौं कार्यकर्तालाई सम्भालुपर्ने दायित्व बोकेका दुई अध्यक्षहरू नै प्राक अर्कातिकृत लिपित रूपात भारोप-पालापरोपामा

पार्टी विभाजनको डिलमा पुग्यो : पोखरेल

उत्रिएका छन् । उनीहरू एक
अर्काका विरुद्ध पालैपालो पोलहरू
खोलाखोल गर्न लागि परेका छन् ।
पोल खोलाखोल गरेर कहिल्यै
निचोड निस्कने सम्भावना नभएकाले
अब तत्कालिन नेकपा एमाले र
माओवादी इउटै पार्टीमा बस्न सक्ने

सम्भावना न्यून रहका छ ।
पार्टीका दुवै अध्यक्षीयाच्को द्वन्द्व
भनेको पार्टी र सरकारको नेतृत्व
कसले हत्याउने भन्ने नै हो । पार्टी
अध्यक्ष सहित वरिष्ठ नेताहरू समेत
सत्ता र पार्टीको नेतृत्व हत्याउने खेलमा सामेल
 पार्टी ८ ऐतता

अप्राकृतिक मिलनले रामो परिणाम आउँदैन

काठमाडौं । तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रीयीचको एकीकरण अप्राकृतिक भएकाले त्यसले राष्ट्रो परिणाम दिन सक्ते सम्भावना नै थिएन । एमाले र माओवादी केन्द्रको जनाधार नै अलग अलग रहेको थियो । नेकपा एमालेले बुद्धलीय व्यवस्थालाई स्वीकार गरेर २०४६ सालको आन्दोलन पछि उ शान्तिपूर्ण मार्गमा आएको र निर्वाचनमा समेत सहभागि भई सकेको थियो । तर नेकपा एमाले सहित नेपली कांग्रेस र तत्कालिन राजाका प्रतिनिधिहरू सम्भिलित भएको संविधान निर्माण समितिले निर्माण गरेको संविधानलाई नेकपाले आलोचनत्मक समर्थन गरेको र उसले २०४८ सालमा भएको प्रतिनिधिसम्बाको निर्वाचनमा भाग लिएको थियो । २०४७ सालको संविधानलाई अखीकार गर्दै तत्कालिन जनमोर्चा २०५२ सालमा भूमिगत भई सशस्त्र जनयद्धमा गएको र त्यही जनयद्धले गर्दा

भण्डै ७७ हजार निर्दोष जनताको हत्या समेत भएको थियो । १० वर्ष देखि जनयुद्धको नाममा आन्दोलन मारिएको तत्कालिन माथेतादी उ

अन्य राजनीतिक दल नेपाली कांग्रेस नेकपा एमाले सहितका अन्य केही दलले २०६२/६३ मा भारको आन्ध्रेलनपालि वित्तेशी अक्षियोदयको

प्रत्यक्ष र अप्रत्यक्ष हस्तक्षेपमा १२ बुँदे सहमति
गरेर सशस्त्र जनयुद्ध रोकिएको थियो ।

२०६२/६३ को आन्दोलन र सहमति पछि पहिलो पटक भएको संविधानसभाको निर्वाचनमा तत्कालिन नेकपा माओवादी पुष्टकमल दाहालको नेतृत्वमा निर्वाचनमा गएपछि ऊ सबैभन्दा ठुलो पार्टी भएपनि संविधान निर्माण हुन सकेन। त्यसपछि संविधानसभाको दोस्रो निर्वाचनमा माओवादी तेस्रो पार्टीमा रहन बाध्य भएको थिए। नेपाली कांग्रेस पहिलो, नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी एमाले दोस्रो स्थानमा रहेके थिए। माओवादी तेस्रो स्थानमा पुगेपछि अद्यक्ष पुष्टकमल दाहाल छठपटीमा परेका थिए। त्यही कारण गएको प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभाको निर्वाचनमा उनीहरू मोर्चाबन्दीमा गएर निर्वाचनमा गएपछि उनीहरूले प्रतिनिधिसभा र प्रदेशसभामा बहुमत

चित्रवा गणवा गर्व

पितृका गग्ना न
६५ क्यामरा जहाज

भानु नगरपालिकाको विभिन्न जंगलमा
चितुवा गणना गर्न क्यामरा जडान गरिएको
छ । नगरपालिकाको १, २, ३, ४, ५ र
६ नम्बर वडामा पर्ने २२ वटा सामुदायिक
वनमा चितुवा र चितुवाको आहारा प्रजातिका
वस्तुको पहिचानका लागि क्यामरा जडान

गरिएको हो ।
डिभिजन वन कार्यालय तनहुँको प्रमुख
कोमलराज काफ्लेले चितुवाको तस्विर
कैद गर्न जंगलमा ६५ वटा क्यामरा
जडान गरिएको जानकारी दिए । पछिल्लो
समय भानुको विभिन्न बडामा चितुवाको
आतक बढ्दै गएको थियो । दुई वर्षको
अवधिमा चितुवाको आक्रमणमा परी दश
बालबालिकाको ज्यान गइसकेको छ भने
केही घास्ते भएका थिए । 'के कारणले
चितुवा बर्तीमा पस्यो, किन गाउँमै आएर
बालबालिकालाई आक्रमण गर्छ, जंगलमा
चितुवाका लागि चितुवा प्रजातिको आहारा
देन्ति देन्ति देन्ति

Who is Behind the Terrorist Attacks in Pakistan?

Mr Ravi

Four heavily armed militants on June 29, this year made a brazen terror attack to take over the Pakistan Stock Exchange (PSX) building in country's high-security commercial hub Karachi. The militants who arrived in a car, opened indiscriminate fire and lobbed grenades at the main gate of the building. Thus, they martyred four security guards and a police officer. The police and Rangers' officials arrived at the scene and killed all the four terrorists. They foiled attempt of the terrorists who wanted to enter the PSX compound.

The Balochistan Liberation Army (BLA) linked Majeed Brigade claimed responsibility for the assault at the PSX building.

The leaders of the ruling political parties, including Leader of the Opposition in the National Assembly and Pakistan Muslim League-Nawaz's president Shahbaz Sharif and Pakistan Peoples Party chairman Bilawal Bhutto-Zardari condemned the PSX attack.

In a tweet, the director general of the Inter-Services Public Relations (ISPR) said that Chief of the Army Staff Gen. Qamar Javed Bajwa paid tribute to the security guards of the PSX, who laid down their lives to thwart the attack. The army chief appreciated the law enforcement agencies, including Rangers and Sindh police, for their operational readiness and prompt response.

Addressing the National Assembly on June 30, 2020, Prime Minister Imran Khan strongly condemned the attack, saying that Pakistan Stock Exchange attack in Karachi was perpetrated by India in order to destabilise Pakistan. He lauded the security forces for thwarting the attack.

It is notable that Pakistan's security forces had successfully foiled an attack on the Chinese consulate in Karachi on November 23, 2018. In the exchange of firing, two policemen were martyred, including two civilians, as three gunmen tried to enter the consulate, but were intercepted by security guards at a checkpoint.

BLA had claimed responsibility for the failed terror attempt on the Chinese consulate in Karachi.

However, a senior counterterrorism expert Raja Umer Khattab told a newspaper that "the nationalist group of Balochistan [BLA] is behind failed attack on the PSX in Karachi, while the Indian spy agency RAW was the mastermind of both the Chinese consulate and PSX attacks... Their aim was to damage Pakistan's image in the world as well as hit the economy of our country."

Although assaults on PSX building and Chinese consulate were not carried out by Daesh, (Also known as ISIS and ISIL) Al-Qaeda, Taliban or any other splinter or sectarian group, yet Afghanistan-based Tehreek-e-Taliban Pakistan (TTP) and ISIL, including their affiliated outfits have connections with one another and RAW. So, terrorism-related attacks in the country cannot be seen in isolation.

Notably, Pakistan's officials said on June 29, this year that the security forces were on routine patrolling in Janikhel

area of Bannu district in Khyber Pakhtunkhwa province on June 28 when a group of around 30-32 terrorists opened fire at them. The security personnel promptly responded to the attack and gunned down three terrorists.

In the recent days, some low-intensity terror attacks were carried out in Karachi, Ghotki and Larkana in Sindh, and Balochistan province, leaving several people, including two Rangers soldiers dead and a dozen injured.

Regarding the foiled terrorist assault on Chinese consulate in Karachi, Pakistan's media and reliable sources had disclosed that mastermind of that terrorist attack was Aslam alias Achu-a commander of BLA, who frequently visited Afghanistan and was receiving medical treatment at Max Hospital in the Indian capital New Delhi, where he died.

It is mentionable that Indian

attempts. So, peace was restored in various regions of the country, especially in Balochistan and Khyber Pakhtunkhwa provinces.

But, in the recent past, and latest terror assaults in some areas of the country, particularly in Balochistan which is central point of the China-Pakistan Economic Corridor (CPEC) indicate that the CIA-led RAW, NDS and Mossad are weakening Pakistan and want to damage the CPEC project which is part of China's One Belt, One Road (OBOR) initiative or BRI. The US and India have already opposed this project.

It is of particular attention that this was the first time in the history of Pakistan that polling had been held for elections of Khyber Pakhtunkhwa (KP) Assembly in the merged tribal districts of FATA on July 20, 2019. In August 2019, 21 MPAs who were elected from merged districts

strenuous efforts to bring the people of FATA in the mainstream of the country.

The tribal regions remained troubled for over a decade ever since the US-led so-called war on terror started.

It is due to the huge sacrifices of Army and other law-enforcement agencies that improvement in the security situation in the tribal areas became possible. The number of check posts has also decreased by 31 percent in the past three years, resulting in growing trade activities. Roads have been improved for connectivity with other areas of the country, including FATA. In this connection, more than 800-kilometres of roads have been constructed in the tribal districts as part of the communication network, thus reducing the time to one-thirds.

border which is 2,611-kilometre is expected to be completed by 2020 whereas 643 kilometres—462 kilometers in KP and 181 kilometers in Balochistan have been covered so far. 843 border posts are planned, out of which 233 have been completed, while the construction of 140 posts is underway.

It noteworthy that it was due to the US pressure that Afghan President Ashraf Ghani and Abdullah Abdullah resolved their differences and signed a power sharing deal on May 17, this year. They are showing slow progress in implementing the US-Taliban agreement, signed in Doha—the capital of Qatar on February 29, 2020. In fact, in connivance with New Delhi, Afghan rulers want to create further unrest in that war-torn country. For the purpose, they are also manipulating the double game of America with Pakistan,

RAW which is in collusion with Israeli Mossad and Afghanistan's intelligence agency National Directorate of Security (NDS) has well-established its network in Afghanistan and has been fully assisting cross-border incursions and terror-activities in various regions of Pakistan through Baloch separatist elements and anti-Pakistan groups like Jundullah and TTP, including their affiliated outfits. RAW is also using some terrorists of ISIS which claimed responsibility for a number of terrorism-related attacks in Pakistan and Afghanistan. These terror entities also abducted and killed many Chinese and Iranian nationals. RAW is making efforts to destabilise Afghanistan, Tibetan regions of China, Iranian Sistan-Baluchistan and particularly Balochistan province of Pakistan by arranging the subversive activities, promoting acrimonious sense of dissent, sectarian violence and arousing sentiments of separatism.

In past years, Pakistan faced various kinds of terror attacks on the civil and military installations, including civilian and military personnel because of joining the US-led Global War on Terror. Besides collateral damage, the country faced serious implications such as political instability and economic crisis.

Pakistan's Armed Forces and especially Army have successfully broken the backbone of the foreign-backed terrorists by the military operations Zarb-e-Azb and Radd-ul-Fasaad, while country's primary intelligence agency ISI has broken the network of these terrorist groups by capturing several militants and thwarting a number of terror

joined KP Assembly. NDS and RAW were against these positive developments.

While Pakistan Army played a key role in restoring peace in the tribal regions. Hence, almost all political parties nominated their candidates for the constituencies, as the political activities have gained peace. Army made

So as to sustain the hard-earned peace, Pakistan Army has also started the fencing of the Pakistan-Afghanistan border. It would stop preventing illegal cross-border movement—including those of terrorists who enter Pakistan from Afghanistan's side and bring the drug-weapon trade to a halt. The fencing of the Pak-Afghan

China and Russia who desire peace and stability in Afghanistan, which are essential for the entire region.

Undoubtedly, we can conclude that RAW, Mossad and NDS are trying to destabilise particularly Pakistan by arranging terrorist attacks through BLA, Daesh, TTP and their linked terror outfits.

OIC-IPHRC strongly condemns and rejects the Indian Government's illegal attempts to amend landowning laws in Indian Occupied Jammu and Kashmir (IoJ&K) as violative of international human rights and humanitarian laws.

The Independent Permanent Human Rights Commission (IPHRC) of the Organization of Islamic Cooperation (OIC) strongly condemns the Indian Government's recently introduced amendments in the country's land laws for IoJ&K titled, "Union Territory of Jammu and Kashmir Reorganization (Adaptation of Central Laws) Third Order, 2020" which would enable not only any Indian citizen to acquire property in IoJ&K but also authorize the Indian army to declare any area as 'strategic' for operational, residential and training purposes. These new rules are continuum of other such 'Hindutva' inspired laws by the Indian Government to cause 'demographic flooding' of non-natives in the IoJ&K, which negates numerous OIC and UN Security Council Resolutions and violates international human rights and humanitarian laws. The new law is widely equated

with the policy of illegal Israeli settlements in the West Bank with settlers living among disenfranchised locals.

The Commission echoed Kashmiri political leadership and general public's unanimous rejection of these laws as "unacceptable", "nefarious" and a blatant attempt to systematically pave the way for 'settlement colonialism' through forced demographic change, which would convert the indigenous Muslim population into minority within their homeland and obviate the exercise of their right to self-determination. This is a manifest violation of the human rights of the Kashmiri people guaranteed under well codified international human rights treaties including Articles 27 and 49 of the Fourth Geneva Convention, which clearly declare any illicit transfer of population in conflict zones or disputed territory as illegal. It will not

only change the demographics of the occupied area and resultant disenfranchisement but will further complicate the dispute which has already claimed thousands of innocent lives of Kashmiri Muslims, the Commission added.

The Commission, while rejecting these measures as illegal, reiterates to the UN and the international community to play their due role to pressurize India to: a) abide by the relevant UN Security Council and OIC resolutions to refrain from any administrative and legislative actions, which tantamount to altering the geographic and demographic status of the IoJ&K; b) restore all fundamental freedoms of Kashmiris; repeal its discriminatory laws; and c) allow people of Kashmir to exercise their inalienable right to self-determination through a free and fair plebiscite as provided in the relevant UN and OIC resolutions.

मामाको घोडी मेरो हि हि गरेर अगाडि बढन सकिन्

• राजन कार्की

rajan2012karki@yahoo.com

मधेश लुट्ने, नेपालमा सुन्ने, नपाए मधेश अलग देश भन्ने । पारीतिर साखुले पल्टने । मधेश बुफिसाथ छैन ।

देशभक्त हुनका लागि पार्टीको नाम, सिद्धान्तमात्रा राष्ट्रवादी भएर पुर्वेन, पार्टी हाँक्ने नेताको मुद्दमित्र पनि राष्ट्र हुनुपर्छ । सिद्धान्त बगारेर राष्ट्रवादी देखिनु र देशको एक खण्डलाई अलग देश भन्नु, माँग गर्नु बिखण्डन हो । बिखण्डन भनेको लेण्डुप, मिर्जाफर हुनु हो जो कहिलै राष्ट्रवादी हुन सकेनन् । इतिहासको पानाका सराप हुन् ।

मधेश नेपाली छाती, नेपाली छातीमा सराप फूल सक्दैन ।

अरस्तुका अनुसार भूगोलको जानकारी बिना राजनीतिको ज्ञानमा बृद्धि हुनसक्दैन । यसैगरी नेपोलियन बोनापार्टले व्यवहारिक ज्ञानपछि भनेका हुन्- कुनै देशको बिदेश नीति त्यस देशको भूगोलद्वारा निर्धारित हुन्छ । राजनीतिक यथार्थ यही हो, जुन वर्तमान कालखण्डमा हरेक मुलुकले अंगीकार गरेका छन् । मधेशका हाम्रा अज्ञानी नेताहरू मधेश र नयाँ देशका कुरा गर्नुन् । उनीहरू नेपाली माटोको तिलक लागेन चाहैदैनन् ।

मिलिजुली सत्ता चलाउन परे सबैथिर मिल्न, जब सत्ता बाहिर हुन्नन्, नोट्ड गी देखाउँच्न, एकदोसाप्रति दुप्पी ठाडो पारेर बिरोध चकाउँच्न । पाखुरा सुर्कासुर्की गर्नुन् । मधेशीहरूको यो मेल, बेमेल नीतिकथामा- खुकुरी र धीउ साट्ने ठोगटेको जस्तो छ ।

नीति कथाअनुसार- एउटा ठगले बाँसको भाटालाई खुकुरीको आकार बनाएर प्लास्टिकले बैन्यो र आकर्षक दापमा हालेर बैच्न हिँड्यो । अर्को ठग ठेकी गोबरले भरेर ठेकीको मुखमा धीउ लेपन गरेर धीउ बैच्न हिँडेको थियो । बाटोमा दुबैको जम्कामेट भयो । दुबैले एकाअर्कालाई खुकुरी र धीउ बैच्न हिँडेको कुरा सुनाए । उनीहरू धीउ र खुकुरी साट्न राजी भए । साटे, दुवै आ-आफ्नो घरतिर लागे । बाटोमा दुबैजना

मनमनै आज मजाले ठगियो भन्ने सोच्दै थिए । घर पुगेर खोलेर हेर्दा काठको खुकुरी, धीउको ठेकीभरि गोबर देखेर दुबैले ठगिएको चाल पाए । नेपालका हरेक क्षेत्रमा यो ध्यू र तरवार बेचुवा ठग प्रवृत्ति खुब पनिएको छ । इमानको काम गर्न साहै कममात्र छन् ।

नेपालको भौगोलिक बनोट अनौठो छ । हिमाल छ, पहाड र समथल भूभाग छ । चिसो यहाँ छ, गर्मी पनि छ । जनसम्बन्धको बनावट यस्तो छ कि

नेपाल नै हो ।

तर यो भर्जिनतामा सगरमाथा छ, शान्ति छैन, समृद्धि छैन । अन्याय छ, अराजकता छ । बुद्ध यहाँ जन्मेका हुन्, बुद्धको परिनिर्माण छैन । समानता छैन ।

विश्वले स्थापित गरेको आत्मविश्वास हो- लोकतान्त्रिक शक्ति अतिवादी हुनसक्दैन । तर नेपाल अतिवादीको मुलुक हो । सभ्य युग हिटलर जन्माउने कल्पना गर्न सक्दैन, तर हिटलरको भन्दा अमानवीयता भोगिरहेको मुलुक पनि नेपाल

नयाँ देश भन्नेहरूको कटवाली रोकिएको छैन ।

मधेश नेपाल हो । नेपालभन्दा पृथक भूमि होइन । नेपाल एक राष्ट्र हो, नेपालको राष्ट्रियता एउटै छ- नेपाली राष्ट्रियता । ५४ हजार बर्गमाइलको नेपाली भूभाग एक नेपाल हो । संविधान एक छ । संविधान विपरित फेरि नयाँ देश र भेषका कुरा किन ?

विदेशपरस्त राजनीतिक स्वार्थले राष्ट्रिय स्वार्थ थिचिदै गएको छ । हिजो जसले 'पहाडेलाई पहाडतिरै लघारिन्छ, यिनको रगत चाटिन्छ' भनेर नारा लगाए, आज तिनैलाई छिमेकले बोक्यो, अरु विदेशीहरूको अभिष्ठले उचाल्यो, राष्ट्रिय स्वार्थीनाता र स्वाभिमानमा नक्कली एकता देखाएर अशान्ति र अराजकताको आगो फुकिरहेका छन् ।

लोकतन्त्र निरकृतामा निमिट्यान पार्न, नमिलेको मिलाउन, राष्ट्रिय संस्कृतिको विकास गर्न र समानताका लागि त्याइएको थियो । लोकनेताहरूले देश र जनताका लागि गर्नुपर्ने गुरुतर दायित्वको निर्वाह किन गरेनन् ? गर्नु नपर्ने जम्मै गर्ने अनि राष्ट्रिय एकता धुजा धुजा पार्न षड्यन्त्रमात्र गर्ने ? यस्तो कुरा गर्नेलाई कानुनले काखी च्यापेर त्यस्तालाई किन छुट दिने काम भइरहेको छ ? देशातक भनेको अक्षम्य अपराध हो, कुन देशमा राष्ट्रिय भण्डा च्याले र देशको नाम फर्नुपर्छ भन्नेलाई छुट दिइन्छ ?

समस्या मधेशमा छ, समस्या पहाड र हिमालमा पनि छ । समस्या हरेक जातिमा छ । सबैभन्दा तूलो समस्या सोचमा छ । हर प्रकारका समस्या च्यानिकरण गर्दै अग्रगमनकारी बन्न प्रेरित गर्ने लोकतन्त्रले हो । लोकतन्त्र सकेले लुट्ने हो भन्ने प्रतिस्पर्धा गराइरहेको छ । अर्थात संविधान कमजोर भयो, कानुन खेलौना बन्यो । अपराधीले संविधानको गलत फाइदा लिन सक्षम भए । सक्कली र नक्कली नागरिकता बोकेर नेपाललाई

» बाँकी ६ पेजमा

पारीबाट आएका र पारीको सामलमा नेपाली नेता हुन खोज्नेहरूका लागि मधेश (तराई) उर्बरा मौजा नै ।

गर्मी, जाडो, बाढी, व्याधिका कारणले जब मधेश मर्नु न बाँच्नुको व्यथामा हुन्छ, तब मधेशका नेताहरू दमपच भएर लुक्छन् । चुनाव, ठेककापट्टा, सत्ता र फाइदा हुने समय आयो भने मधेशका परमप्रभू बनिटोपल्छन् । मधेश नेपालभक्त छ । ब्लु ब्लडेड कुनै मधेशीले मधेश छुट्टै राज्य भन्दैन माँग्दैन ।

● ● ●

नेपालमा १ सय २६ जाति बसोबास गर्नुन् । हरेक गाउँ-सहर अनेकतामा एकाताको मिश्रणमा बाँच्न । विश्वका कुनै पनि मुलुकमा नेपालको जस्तो प्रकृति र जातिको विविधता पाउन सकिन्न ।

यसकारण नेपाली भूगोल विश्वमै अनौठो छ । दक्षिण एसियाका लागि त नेपाली भूगोल विश्व सामरिक महत्वकै मानिएको छ । विश्वको सर्वोच्च शिखरेखिंग भापाको केचनाक्वनजस्ता होचा भाग पनि नेपालमै पर्छ । विश्वका सबैभन्दा पुराना र कहिलै उपनिवेश नबेको ४ राष्ट्रमध्येको भजिन राष्ट्र पनि

नै हो ।

एउटा राष्ट्रमा बहुल राष्ट्रबादको प्रश्न नेपालमै उठिरहेछ । एकथरै उठाइरहेछन्- मधेश प्रदेशका सवाल । अर्कोथरि १२ प्रदेश चाहिन्छ, ७ ले पुगेन । मधेश प्रदेशमा पहाड मिसाउन पाइदैन । २ नम्बर प्रदेश नेपाल हो कि होइन ? हो भने राष्ट्रिय पोसाक किन बर्जित गरियो ? संविधान मान्ने, संविधानसम्मत कसरी ठानियो ?

सीके राउत मौन छन्, सीके लालले लेख्न छाडेका छैनन् । हिसात्मक समूहहरू भित्रित्रै हिसा गरिरहेकै छन् । मधेश

साल्ट ट्रेडिङ कॉर्पोरेशन लिमिटेड

द्वारा प्रवाहित

ग्राहिणी ग्राहिणी

तौल पूर्ण, सुरक्षा सम्पूर्ण

- ISI स्टाण्डर्डको भित्र बाहिर रकर कोट भै बीचमा रिटलको जाली भएको ३ तहको होजपाइप
- उच्च गुणस्तरको रेगुलेटर
- पुन: प्रयोग गर्न न सकिने प्लाष्टिक सिल भएको सिलिण्डर
- कम्प्यूटर प्राविधिकात चल्ने प्लान्ट, तौलमा सोहै आना दुवाक हुनहोस्

पद्थयौ हामी बसीकन सँगै वेद, बाइबल, नमाज
पसेकेही नरपशुहरू धवस्त पारे समाज ।

मन्यो ज्यूदै त्यो जस्ले बिर्सियो देशको माटो
बाँच्यो त्यो मर्रे पनि जस्ले समिक्षयो देशको माटो ।

कायर भरर पटक पटक मर्नुभन्दा
बहादुर भरर एकै पटक मर्न सकौ ।

- अभियानवाणी

अभियान

सम्पादकीय

ओली र दाहालको एकअर्कालाई आरोप : जाली र महाजाली !

सत्ताधारी दलभित्रको आन्तरिक द्वन्द्व चरम उत्कर्षमा पुगेको छ। पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूले एकले अर्कोलाई गम्भीर आरोपहरू लगाउँदै पेपर बम एक अर्कामायि प्रहार गरेका छन्। पार्टी भित्रको आन्तरिक द्वन्द्वको जड भनेको भागवपडा नै कारक बनेको जस्तो देखिएको छ। तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र २०७५ साल जेठ ३ गते एकीकरण भएका थिए। यी दुवै पार्टीका जनआधारहरू फरक फरक ढाँगले अधिवढेका हुनाले यिनीहरूको मिलन नै कठिनपूर्ण अवस्थामा भएको थियो। २०७५ कागुनमा भ्यालेन्टाइन्सको दिनमा नेकपाका अध्यक्ष केपी ओली र माओवादीका अध्यक्ष पृष्ठकमल दाहालले आपसमा गुलाफको फूल साटासाट गरेर एकले अर्कोलाई प्रेम व्यक्त गरेका थिए। त्यही दिन ललितपुरको मानभवनमा एक व्यक्तिको निजी घरमा तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्रको संयुक्त बैठक बसेको थियो। सो बैठकमा केपी ओलीलाई प्रधानमन्त्री बन्न माओवादीले समर्थन गर्ने र जितिसब्दो छिटो दुवै पार्टी एकीकरण गरेर नेपाल कम्युनिष्ट निर्माण गर्ने सहमति भएको थियो। त्यही फागुन ५ गते नै ओली र दाहालबीच गम्भीर छलफल भए। पार्टी एकताका लागि दुवै पक्ष सहमत भएका थिए। हतार हतारमा निराण्य गरेर पार्टी एकता गरिएको र दुवै पार्टीको धारातल फरक फरक ढाँगले निर्माण गरिएको हुनाले अहिले समस्या देखिएको हो। तत्कालिन नेकपा एमाले २०३५ सालमा माले गठन भएको र पछि नेकपा एमालेमा परिणाम भएको हो। उसले निर्वाचनमा सहभागि भएर बहुदलीय प्रणालीलाई स्वीकार गरिसकेको भएपनि माओवादी केन्द्रले त्यही तेकपा एमाले सहितले निर्माण गरेको २०४७ सालको संविधानलाई अस्वीकार गरि २०५२ सालमा फागुन २ गते देखि तै जनयुद्ध गर्ने भन्दै संविधानलाई अस्वीकार गर्दै जनयुद्धका लागि जंगल पसेको थियो। उसले जनताको हत्या गर्ने, सम्पत्ति लुट्ने लगायतका अनेक विधेशास्त्रिक कार्य गर्दै आफ्नो प्रभाव देखाएको थियो। राजनीतिक उद्देश्य एउटै भएपनि यी दुवै पार्टी फरक फरक धाराबाट आएका हुनाले अहिले उनीहरू बीचमा द्वन्द्व देखिएको हो।

पार्टी एकीकरण हुई पार्टीमा दुई अध्यक्षको व्यवस्था गरिएको र पहिला आलोपालो सरकारको नेतृत्व गर्ने सहमति भएपनि गत जेठमा केपी ओलीले ५ वर्षसम्म तै प्रधानमन्त्रीमा रहिरहने र पुष्टकमल दाहालले पार्टीका कार्यकारी अध्यक्ष भएर पार्टी सञ्चालन गर्ने निर्णय भएको थियो । पार्टीका कार्यक्रमहरू र सरकार सञ्चालनमा दुवै अध्यक्षको सहमतिमा निर्णय गरिने भनिएता पनि दुवै अध्यक्षहरूले त्यसको पालना नगरेका र सरकार सञ्चालनमा प्रधानमन्त्रीले एकलौटी गरेको आरोप लगाउदै कार्यकारी प्रधानमन्त्री ओली प्रति रुट बढै गएका बेता पुष्टकमल दाहालले तत्कालिन नेकपा एमालेका नेताहरूभित्र देखिएको बेसेतेको फाइदा उठाउन खोजेको हुनाले पनि पार्टी विभाजनको संघारमा पुगेको छ । दुवै पार्टी एकीकरण भई नेपाल कम्युनिष्ट पार्टी निर्माण भएपश्चात् पनि तत्कालिन नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र जस्तै भएर अलग अलग रूपमा भागवण्डा गरिएकोले पार्टी एकीकृत भएको आधार नेकपाकै कार्यकर्ताहरूले पाउन सकेका थिएनन् । तत्कालिन नेकपाभित्र रहेका गुट उपगुटहरूको समायोजन गर्न नसकेकाले गर्दा त्यसको फाइदा अध्यक्ष दाहालले उठाउन खोज्नु तै गलत थियो । पार्टीगत स्वार्थ र व्यक्तिगत स्वार्थभन्दा माथि अध्यक्षहरू र पार्टीका वरिष्ठ नेताहरू माथि उट्टू नसकेकै कारण अहिले दुवै पार्टी अध्यक्षहरूले एकले अर्कोलाई जाली र महाजालीसम्म भन्दै आरोप प्रत्यारोपणमा उत्रिएका छन् । पार्टी एकीकरण भएको प्रक्रिया तै पुरा भईनसकेको अवस्थामा पार्टी विभाजनको ढिलमा पुगेको छ । दुवै अध्यक्षहरू अहिले एकले अर्कोलाई ठेगाउन लगाउने भन्दै आ आफ्नो पक्षलाई बलियो बनाउन लागि परेका हनाले पार्टी विभाजनको अवस्थामा पुगेको छ ।

बाजान लाग परका हुगलत पाटा विजनजितामा अद्यवापामा हुगका छ। दुवै अध्यक्षले एक अकार्लाई आरोप लगाउँदै पेपर वस्त्र प्रहार गरेरपछि अहिले उनीहरू आ आफ्नो पक्षका नेता तथा कार्यकात्मक हरू माथि एक अर्का विरुद्ध ओलीलाई अर्का अध्यक्ष पुष्टकमल दाहालले आरोपै आरोपले भरिएको १९ पेजका आरोप पत्र बुझाएका थिए। ठीक त्यही दिन प्रधानमन्त्रीले समेत त्यो आरोपयत्रको उत्तर दिवै दाहाललाई आफूमाथि लगाइएको सम्पूर्ण आरोपको खण्डन गर्दै पत्र बुझाएका छन्। दाहालको आरोप पत्रका अब ओलीले त्याग देखाउनुपर्ने प्रष्ट भाषामा उल्लेख गरेका हुनाले प्रधानमन्त्री ओली पक्षले त्यसलाई प्रधानमन्त्रीको राजिनामा मासिएको अर्थमा बुझेको छ। ओली पक्षीय नेताहरूले प्रधानमन्त्रीले दुवै पदबाट राजिनामा नदिने बह परि आएका समस्याहरूसँग जुध्ने भन्दै त्यसै अनुरुपका कार्यहरू अधि बढाउँदै दाहालले प्रधानमन्त्रीमाथि लगाएको १९ पेजको आरोपयत्र तत्काल फिर्ता लिनुपर्ने बताइसकेका छन् भने दाहाल पक्षले त्यसलाई अस्वीकार गर्दै आफूले लगाएका आरोपका बारेमा सचिवालय स्थायी समिति र आवश्यक परे केन्द्रीय कमिटीमा समेत छलफल र बहस हुनुपर्ने अडान लिएको हुनाले नेकपाभिक्रमो छन्द रोकच मोडमा पुगेको छ। नेपालका राजनीतिक दलहरू पार्टींगत जनताको स्वार्थभन्दा व्यक्तिगत स्वार्थलाई ध्यानमा राखेर विभाजित हुने कैनौ तौलो परम्परा होइन। अत्रिले देखिएका सबै पार्टीहरू विभाजित होइ पर एक भाका छन्।

परम्परा हाइन। जहल दाखिएका सब पाटाहरू विमाजित हुव तुन एक भएका छन्। तत्कालिन अवस्थामा नेपाल कम्प्युनिष्ट पार्टी एक्लो र माओवादी दुवै कमजोर अवस्थामा रहेकाले गएको निर्वाचनमा एकलाएकलै निर्वाचनमा जाँदा पराजित हुने अवस्था देखेर उनीहरू मोर्चाबन्दी हुँदै एक भएका र त्यही कारण उनीहरू संघीय संसद र ७ प्रदेशमध्येका ६ वटामा बहुमत ल्याएको भएपनि उनीहरूले जनताको हितमा काम गर्न नसकेको र अहिले एकले अर्कोलाई आरोप लगाउदै फैरी जनतालाई भुक्ताउनका लागि परेका हुनाले अब जनताले नकली कम्प्युनिष्टहरूबाटै सजग रहनुपर्न अवस्था आएको हामीते ठानेका छौं।

संघीयताको नाममा स्वेच्छाचारिता

बाहेक अन्य ठाँ अपेक्षा अनुरूप विकसित हुन सकेको छैन । पर्याप्त रूपमा आफ् नो आन्तरिक आयश्रोताको अभाव र प्रशासनिक प्रयोजनका लागि बाध्यतावश आउने जनताको भीडभाड कम हुने बितिकै यी सदरमुकामहरू उत्सुकतामा पर्ने अवस्था रहेन । अहिले फेरि यस्तै प्रकारको निर्णयहाँ दोहो-न्याउने प्रयास जारी राखिएको छ । प्रदेश पको राजधानी बनाउने निर्णयको भविष्य पनि यही हनेछ ।

देवेश भा

यहि मंगलबार प्रदेश पको नामाकरण
र राजधानी तोकिने निर्णय निकै
चर्चाको विषय बन्यो । उक्त प्रदेश अब
संख्याको सट्टा लुम्बिनीको नामले चिनिने
छ र यसले स्थायी राजधानी दाढ़को
भालुवाडलाई तोकेको छ । प्रदेश सभामा
नेकपाको दुई तिहाइको बहुमत भएपनि यस
सम्बन्धी प्रस्तावको प्रस्तुतीकरण र निर्णय
प्रक्रिया अत्यन्त रोचक रहेको थियो ।
जहाँ एकातिर प्रतिपक्षी नेपाली कांग्रेसका
सभासदहरूले सदनमा तोडफोड गरे भने
अर्को तर्फ सत्तापक्षका मन्त्रीले तिनिहरूलाई
घिसारेर सदनबाट निकाल्ने आदेश
मर्यादापालकलाई रोष्टमा उभिएर दिएको
देखियो । यसबारे तराजुमा तौल जाँच
गरेर बढी दोषी छुट्याउने टिप्पणी बाट
सामाजिक सञ्जाल रंगिए तर मूल प्रश्न
अझै अनुत्तरित छ ।

संघीयतासहितको राज्य व्यवस्थालाई
औपचारिकता दिलाउने श्रेय मधेशलाई
जान्छ । दोश्रो जनआन्दोलन पछि
माओवादी समेतको संसद र सरकार
गठन भएपछि पुनः प्रतिगमनको दिशामा
अग्रसर हुन बाटो खुलाउने क्रममा
ल्याइएको अन्तरिम संविधानसँग असन्तुष्ट
परिवर्तनकारी पक्षधरहरूको नेतृत्वमा भएको
मधेश आन्दोलनलाई निस्तेज पार्न नेपाली
सेना र माओवादी जनसेनाको संयुक्त
परिचालन गर्न तत्कालीन माओवादी अध्यक्ष
प्रचण्डले प्रस्ताव गरेको कुरा धेरै पुरानो
होइन । उक्त घटना वास्तवमा माओवादी
राजनीतिमा वैचारिक विचलनको शुरुवातको
प्रस्थान विन्दु थियो । जातीय राज्य
व्यवस्थाको वकालत गर्दै आएका प्रचण्डले
सामुदायिक हितकालागि प्रतिगमन प्रारम्भ
गरेका थिए ।

नेपालको दुवै छिमेकी राष्ट्र भारत र
चीनको राज्य व्यवस्था प्रान्तीय संरचनामा
आधारित छ । त्यसैले एकल केन्द्रिकृत राज्य
सञ्चालनको लागि परम्परागत विधिलाई
समयानुकूल समायोजन गर्दै जानु पर्ने
बाध्यात्मक अवस्थाको सम्भावना रहेको देखेर
तत्कालीन पञ्चायती व्यवस्थामा पनि विकास
क्षेत्रको अवधारणा प्रवेश गराइएको थियो ।
राजा वीरेन्द्रको शासनकालमा शुरु गरिएको
सो प्रशासनिक संरचनाको मूल कारण दुवै
छिमेकी राष्ट्रमा रहेको संघीयताका साथै
नेपालको दौत्य सम्बन्ध रहेका मुख्यतः
अमेरिका तथा बेलायतको प्रजातान्त्रिक
संघीय व्यवस्थासँग तादात्म्य स्थापित
गर्दा भविष्यमा आउने सक्ने राजनीतिक
समझदारीको विकल्प बन्ने सम्भावनालाई
पनि सुरक्षित बनाउने प्रयास थियो ।

यस प्रकारले धनकृटा, हेटौडा, पोखरा, सुर्खेत र दिपायललाई पाँच विकास क्षेत्रको सदरमुकाम तोकदै प्रशासनिक संरचना निर्माण भएको थियो । यो एक प्रकारको प्रादेशिक भलक देखाउन बनाइएका उक्त केन्द्रहस्तको वास्तविक उद्देश्य अन्य मुलुकलाई भ्रमित तुल्याउनु मात्रै रहेकोले त्यसले परिणाम दिन सकेन । तोकिएका सदरमुकामसम्म जनतालाई जानुपर्ने बाध्यात्मक अवस्था सिर्जना गर्न सामान्यतया: तीन तहको न्याय सम्पादन गर्ने व्यवस्थामा एक तह थपिएर क्षेत्रीय अदालत बनाइएको थियो । यसैगरी जिल्लास्थित सबैजसो प्रशासनिक कार्यालय र केन्द्रीय निकायकाबीचमा क्षेत्रीय संरचना छिराएर छद्म व्यवस्था बनाउने प्रयास पनि गरिएको थियो । तर यी सबै क्षेत्रीय सदरमुकामहरू जनताकालागि सुविधा उपलब्ध गराउने भन्दा पनि थपिएको

शोषण केन्द्रमा सीमित भए ।
 आजको मितिमा आफ्नै औद्योगिक र
 व्यापारिक प्रयोजनका कारण हेट्टौडा तथा
 पर्यटकीय दृष्टिकोणले लुप्त हुँदै गएको
 काठमाडौं उपत्यकाको स्वच्छ वातावरण
 एवम् रस्मणियताको विकल्प बनेको पोखरा

राजधानीमा सहजतापूर्वक उपलब्ध हुने
गरेकोले समकालीन समाजमा यो अनिवार्य
आवश्यकता बन्नै गएको छ।

जनजीवनको यही अनिवार्यतालाई
व्यावसायिक लाभको श्रोत बनाउन मुख्यतः
भूमाफियाको टूलो चलखेल हुने गर्दछ ।
प्राप्त जानकारीअनुसार नवघोषित राजधानी
भालुवाडका बासिन्दाहरूसँग अहिलैसम्म
औपचारिक कागजातको अभाव छ । तत्काल
ब्लकका जग्गा भनेर कानुनीरूपमा परिभाषित
हुने यसप्रकारको सम्पत्ति भूमाफियाकालागि
एक प्रकारको अवसर पनि हो र यसबारे
गरिएको निर्णय पहिलेदेखि थाहा पाएर त्यहाँ
ओगोट्न सफल भएकालाई मालामाल हुने
मौका पनि हो । राष्ट्री नदीको किनारामा
बसाउन लागिएको यो राजधानी कालान्तरमा
काठमाडौं उपत्यका भित्रको सक्स जस्तै
हुनेछ ।

तत्कालीन मल्ल वंशका राजालाई
पराजित गर्दै काठमाडौं विजयी गर्न सफल
राजा पृथ्वीनारायण शाहले उपत्यकाको
सुरक्षित अवस्था र रमणीय वातावरण
देखेर आफ्नो राज्य विस्तार अभियानको
राजधानी बनाउने निर्णय गरे । बसोबास
बढ्ने क्रमको स्वाभाविकतालाई अस्वीकार
गर्दै यहाँका शासकहरूले समय समयमा
आफ्नै देशका जनताको राजधानी आउने
अधिकारमा प्रतिबन्धात्मक व्यवस्था पनि गर्ने
गरेका थिए । तर सुविधा सम्पन्न ठाउँ तथा
प्रशासनिक प्रयोजनको बाध्यात्मकताबाट
काठमाडौंमा बसाई-सराई जारी रह्यो
जुन अद्यपि कायम छ । उपत्यकाको
सीमित भौगोलिक बनावट र यसमा बर्षेन्ती
थपिने गरेको बसोबासकर्ताको हिसाबले

नेपालमा भएको सबै खाले आन्दोलनको मूल कारण परिवर्तनको चाहना थियो । राणाकालीन पारिवारिक शासन प्रणाली विरुद्ध उठेको जनताले सम्पूर्ण सत्ता शक्ति भएपनि राणा शासनको अन्त्य गरी छाडे । निर्दलीय पञ्चायती व्यवस्थाले जनताको चाहना पुरा गर्न खोजेसम्म सहयोग पाएको थियो तर व्यवस्थाको व्यक्तिगत लाभ लिने प्रयास हुन लाग्दा समग्र संविधान समापनको बाटोमा जान बाध्य भएको थियो ।

भूमाफिया एउटा शक्तिशाली सिण्डकेट बनेन
उदाएको छ । सम्भावित महत्वपूर्ण संरचना
वा सङ्कहस्तको बारे राज्य र नेतृत्वलाई
प्रभावित बनाएर पूर्व जानकारी हासिल गरि
सम्बन्धित क्षेत्रमा निवेश मार्फत् अधिकाधिक
लाभांश हात पार्ने उद्देश्यले प्रेरित भएर ठूलो
चलखेल हुने गरेको देखिन्छ । दाङ्को

भालुवाड यस्तो प्रवृत्तिको पछिल्लो उदाहरण
बन्न पुगेको हो ।

एकपटक राजधानी तोकि सकिएको
ठाउँमा त्यसबाट प्रत्यक्ष वा अप्रत्यक्ष
रूपमा प्रभावित हुने जमातलाई बसाई
तथा आवागमनको बाध्यात्मक अवस्था
सिर्जना हुन्छ । यसबाट सर्वाधिक लाभ
त्यस ठाउँमा पहिलादेखि बसोबास गर्दै
आएका स्थानीय बासिन्दाले पाउने गरेको
यथार्थ हो । सरकार सञ्चालन गर्ने प्रमुख
भूमिकामा रहेकाहस्त्रको स्थायी बसोबास
समेत त्यसैमा हुने गरेकोले राज्यको प्रथम
प्राथमिकता पाउने उक्त क्षेत्र विकासको
दृष्टिकोणले पनि अपेक्षाकृत रूपमा बढी
सुविधा सम्पन्न हुने गर्दछ । राष्ट्रिय
अन्तर्राष्ट्रिय सञ्जालमा आबद्धता हुने
भएकाले प्रत्येक सक्षम व्यक्तिकालागि
राजधानीको बसोबास हैसियत देखाउने
प्रमाण पत्र पनि हो । शिक्षा, स्वास्थ्य,
सञ्चार, यातायात लगायतका सार्वजनिक
सरोकार राख्ने जीवनको अभिन्न अड्ड

परिस्थिति जटिलतम बन्दै गएको छ ।
भौतिक पूर्वाधारको विकास गरेर पनि अपुरो
रहने गरेको विवशता काठमाडौंको यथार्थ
हो । आउने दिनमा यस्तै प्रकारको कठोर
सत्यसँग भालुवाडका बासिन्दाले पनि
साक्षात्काप गर्नार्थे दक्ष ।

साक्षात्कार गनुपन हुन्छ ।
नेपालमा भएको सबै खाले आन्दोलनको मूल कारण परिवर्तनको चाहना थियो । राणाकालीन परिवारिक शासन प्रणाली विरुद्ध उठेको जनताले सम्पूर्ण सत्ता शक्ति भएपनि राणा शासनको अन्त्य गरी छाडे । निर्दलीय पञ्चायती व्यवस्थाले जनताको चाहना पुरा गर्न खोजेसम्म सहयोग पाएको थियो तर व्यवस्थाको व्यक्तिगत लाभ लिने प्रयास हुन लाग्दा समग्र संविधान समापनको बाटोमा जान बाध्य भएको थियो । फेरि वर्तमान संविधानले परिवर्तन प्रतिको जनचाहनालाई सम्बोधन गर्न आशा गरिएको छ तर सामुदायिक वर्चस्को संरक्षण गर्ने प्रयास स्वरूप संघीयतालाई तिलाऊजली दिन खोज्ने ऋममा यसलाई विद्रूप बनाउने कोशिश गरिए आएको छ । एककाइसौं शताब्दीमा कोही कसैको मातहत वा खट्टन पटनमा बस्ने छैनन् । हुन त संघीयताको नाममा केही व्यक्तिहरू स्वेच्छाचारी बनेका छन् तर व्यवस्था रहे व्यक्तिलाई परिष्कृत गर्न सकिन्छ ।

(मधेश दर्पण फिचर सेवा

जनशक्ति नहुँदा भेन्टिलेटर प्रयोगविहीन

कैलाली । सुदूरपश्चिममा गम्भीर प्रकृतिका कोरोना संक्रमितको संख्या बढ्दन थालेपछि भेन्टिलेटर र आइसियू अभाव हुन थालेको छ । तर, प्रदेश सरकारले खरिद गरेका भेन्टिलेटर भने जनशक्ति अभावमा प्रयोगमा आउन सकेको छैन् । कैलालीको टीकापुर अस्पताल, जिल्ला अस्पताल बफाड र डोटीमा हालै जडान गरिएका दुई-दुईवटा भेन्टिलेटर प्रयोगविहीन अवस्थामा छन् ।

प्राविधिक जनशक्ति नहुँदा भेन्टिलेटर सञ्चालन गर्न नसकिएको सम्बन्धित अस्पतालहरूले जनाएका छन् । कोरोना संक्रमितको उपचारमा सहज होस भनेर प्रदेश सरकारले प्रदेशका १० वटा अस्पतालमा दुई-दुईवटा राख्ने गरी गत असोजमा २० वटा भेन्टिलेटर खरिद गरेको थिए । टीकापुर, बफाड, डोटी, महाकाली र सेती प्राविधिक अस्पतालमा भेन्टिलेटर जडान गरिसकेको छ भने जिल्ला जडान गरिसकेको छ भने जिल्ला

अस्पताल बाजुरा, अछाम, बैतडी, दार्चुला र डडेल्हुरा अस्पतालमा जडानको क्रममा छ । यीमध्ये डडेल्हुराबाटे बाँकी अस्पतालमा पनि जनशक्ति नहुँदा भेन्टिलेटर प्रयोग गर्न सकिने अवस्था छैन ।

जनशक्ति नहुँदा भेन्टिलेटर प्रयोगमा ल्याउन नसकेपछि कैलालीको टीकापुर अस्पतालले भेन्टिलेटर आवश्यक पर्न बिरामीलाई नेपालगञ्ज मेडिकल कलेज वा घनगढी रेफर गर्ने गरेको छ ।

अप्राकृतिक...

ल्याउन सफल भएका थिए । दुवै पार्टीको एकीकरण पश्चात् संघीय संसदमा उनीहरूको भफण्डे दुई तिहाई मत रहेको र ७ वटा प्रदेश मध्येका ६ वटामा समेत उनीहरूको बहुमतको सरकार निर्माण भएपछि व्यक्तिगत स्वार्थले गर्दा अहिले पार्टीका दुवै अध्यक्षबीचमा तितक्ता बढेको र पार्टी विभाजनको डिलमा मात्र पुगेको छैन एकले अर्कोलाई तल्लो स्तरको गाली गलौजमा समेत उनीहरू उत्रिएका छन् । तत्कालिन नेकपा एमाले भित्र रहेका गुट उपगुटहरू भित्र खेलेर अध्यक्ष दाहालले आफ्ना स्वार्थ पूरा गर्न उद्देश्य लिएका र उनलाई माधव नेपाल सहितका अन्य केही नेताहरूले समर्थन गरेपछि पार्टीको सचिवालय, स्थायी कमिटी र केन्द्रीय समितिमा दाहाल बहुमतमा रहेकाले अब राजनीति एम्बुसमा को पर्न भने प्रश्न उठेको छ । तत्कालिन नेकपा एमालमा रहेका पनि पार्टीको ओली र माधव नेपालबीचमा राम्रो सम्बन्ध कायम हुन नसकेको र सचिवालयमा समेत रहेका भलनाथ खनाल, वामदेव गौतम र नारायणकाजी श्रेष्ठले दाहाललाई समर्थन गरेपछि नेकपा बहुमत र अल्पमतका आधारमा

अधि बढने प्रयासमा रहेका हुनाले पनि पार्टी विभाजनलाई बल पुगेको छ । पार्टीका दुई अध्यक्षहरूले बहुमत र अल्पमतलाई स्वीकार गर्नुभन्दा विधि, विधान र पद्धतिलाई स्वीकार गर्न सकेको भए सत्ताधारी दलमित्र अहिलेको जर्तो अवस्था नै आउने थिएन । कम्प्युनिष्ट पार्टीभित्र बहुमत र अल्पमतको खेल हुनु कम्प्युनिष्ट सिद्धान्तको विपरितका कार्य हो । पार्टीका दुवै अध्यक्षबीचमा गाली-गाली र तल्लो स्तरको भाषमा एकले अर्कोलाई आरोप प्रत्यारोप लगाउँदै पत्रको आदान प्रदान हुन थालेपछि पार्टी अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री केपी ओलीले आउदो महायिवेशनमा आफू अध्यक्ष पदको उमेरदावर नहुने र प्रधानमन्त्री समेत नवन्ने भन्दै अब पार्टीको नेतृत्व दोस्रो तहका नेताहरूलाई सुधिनुपर्ने सार्वजनिक उद्घोष गरेपछि दाहाल, नेपाल, खानाल, गौतम र श्रेष्ठ अभ आक्रमित भएका छन् । पुष्पकमल दाहाल सत्ताको लागि जे गर्न पनि तयार भएकाले गर्दा ओलीले अधि सारेको प्रस्तावले आफूहरूको सत्ताको नेतृत्व गर्न चाहनामाथि ठेस लागेको भन्दै ओलीलाई जसरी भएपनि पार्टी अध्यक्ष र प्रधानमन्त्री दुवै पदबाट राजिनामा दिन बाध्य पार्ने राजनीतिमा दाहाल-नेपाल लागेका छन् । दाहालले ओलीलाई लेखेको पत्रमा अब ओलीले त्याग गर्नुपर्ने भन्दै घुमाउरो

भाषमा ओलीको राजिनामा मागेपछि आगोमा धिऊ थाने काम भएको छ । नेकपा एमाले र माओवादी केन्द्र एकीकरण हुनु नै अप्राकृतिक थियो । अप्राकृतिक मिलनको परिणाम राम्रो हुन सरकैन । त्यसमा पनि दाहालसँग । लामो समयसम्म माओवादीको अध्यक्ष रहेका दाहालको पेलान खेल नसकेर खेंगै जनयुद्ध लडेको मोहन बैद्य, ढा. बाबुराम भट्टार्हाई, सीपी गजुरेल, नेप्रविक्रम चन्द जस्ता सपौ नेता तथा कार्यकर्ताहरूले माओवादी पार्टी नै त्याग गरिसकेको अवस्थामा नेकपाको र माओवादीको एकीकरण नै गलत थियो । उनीहरूको एकीकरणको मुख्य उद्देश्य सत्ता हत्याउने थियो । त्यो पुरा भएपनि जनताको चाहानुनुसार सरकारले काम गर्ने नसकेको र सरकारले गरेका राम्रो कामहरूको समेत पार्टीले अपनात्व नलिएको हुनाले ओली सरकार संकटमा परेको छ । ओलीलाई नेकपाको संसदीय दलले नेता चुनेको हुनाले उनलाई प्रधानमन्त्रीबाट हटाउन संसदीय दलको बहुमतले मात्र सरकै । दाहाल, नेपाल पक्ष किन ओली विरुद्ध राजनीतिक एच्चुस प्रयोग गर्न खोजिरहेको छ उनलाई हटाउने भए संसदीय दलको बहुमतबाट किन हटाउन सरकै । दल विभाजन भएको खण्डमा दाहाल नेपाल सहितको अन्य नेताहरूको सत्तामा पुग्ने चाहना चकनाचुरु हुने निश्चित छ ।

भनेका थिए- संविधानमा धर्मनिरपेक्षता लेखिएको छ भनेर त मलाई थाहै थिएन । यो पनि अतिवाद हो । कसको स्वार्थमा प्रधानमन्त्रीले, संविधान निर्माताले समेत थाहा नपाउने गरी संविधानमा धर्मनिरपेक्षता लेखियो । योभन्दा व्यङ्ग के हुन्छ ? राजनीतिका चालकहरू जो देश र जनताका नाममा विदेशी षड्यन्त्रबाट अभिप्रेरित छन्, ती सबैभन्दा उच्चारणमन्त्री हुनुपर्छ । अतिवाद सहेर उँधो न उँभो अवस्थामा बस्ने राष्ट्रलाई अतिवादको कुहिरेमा हेलिदिएको छ ।

जनताका नाममा अतिवाद बोन्ने जुनसुकै भरिया हुन, ती सबै भेंडुवा हुन् । तिनलाई शंकाको छुट हुनुहुन्न । जनता र सेनाले ती विरुद्ध सयेत हुनुपर्छ, लड्नुपर्छ । अतिवाद सहेर उँधो न उँभो अवस्थामा बस्ने राष्ट्र सवल र धबल रहन सरकै ।

संविधानसभाले रामराज्य ल्याएन । जनतालाई देखाइएको समृद्धिको सपना साकार पारेन । संविधानको घोषणापछि लोकतन्त्रको स्वर्णकाल आयो भनियो, नैतिक पतनकाल सावित भइरहेह । मुख्ये हिमाल, पहाड, तराई कोही छैन पराई भन्ने, समृद्ध नेपाल सुखी नेपाली भन्ने संविधानको कार्यान्वयन भन्दै नाताबाद, घूसबाद, आशीर्वाद चलाउने ?

जसरी रुखमा लागेको ऐजेल

काटिएन भने रुखमा फल लाग्दैन । ऐजेल बेलैम कलमी गर्न सकिएन भने राष्ट्र दुर्घटनामा पर्ने जोखिम हुन्छ । देश अह फैलाउने, सनकमा जे पनि बोल पाइने मालिकको मौजा होइन । मालिक त जनता हुन, नेता सेवक । सेवकले जनताको अपमान गरिरहेका छन् । जनता सङ्कमा ननिस्कदै स्मरणरहोस, एक नेपाल र एक नेपाली संविधान हुनुपर्छ, संवैधानिक सत्य हुनुपर्छ । राष्ट्रभन्दा माथि कोही हुनुहुन्न । चुनाव जितेर सत्तामा पुग्नु भनेको जनताले पञ्जाञ्जप दिएका होइनन् ।

कहाँ कहाँ छ, कमी कमजोरी सच्याउँ, देशलाई नहोच्याउँ । हरेक नेपालीले देशप्रति गौरव गर्नसक्ने वातावरण हुनुपर्छ । अब देश घातकहरू उमिल्ने र जिम्लिने, संविधानले आँखा चिम्लिने समय छैन । हामी सँगैका मुलुकहरू समृद्धिको शिखर चिसिसकै, हामी उही ढुङ्गे युगमा छै । अब पनि हामीले गरिबीको रेखा तोडेहो भने निकै पछि पर्नेहो । सधै पद्धतिको बिबादमा गर्ने होइन, अब बिबाद को नैतिक, कसले नैतिकताको प्रदर्शनमा अब्बल हुनुसक्यो ? भन्ने प्रश्नमा हुनुपर्छ ।

अब पनि मामाको घोडी मेरो हि हि गरेर अगाडि बढ्न सकिन्न ।

बनाउन छिटै 'टेन्योर टर्याक सिस्टम'मा जाँदा उपयुक्त हुन्छ ।

त्यसबाहेक सेवा आयोगले उप-प्राधायपको आवेदन माग गर्दा (१) अनुसन्धानको क्षेत्र, (२) अध्यापन गराउने खास विषय (विधा), (३) दरबन्दी कायम हुने क्याम्पस खुलाएर विज्ञापन गर्नुपर्दछ । सह-प्राधायपको प्राधायपको छनोट प्रक्रियालाई थप वैज्ञानिक बनाउन (१) 'सिमागो' जर्नल वा समानान्तर अन्तर्राष्ट्रिय जर्नलमा प्रकाशित शोधलेख, (२) विश्वविद्यालयमा भित्र्याएको अनुसन्धान अनुदान (३) थेसिस निर्देशन गरेको विवरण र (४) विद्यार्थीको फिडब्याकलाई सूचाको स्पमा लिँदा उपयुक्त हुन्छ ।

परीक्षार्थीले समय-समयमा सेवा आयोगका विज्ञ समयसापेक्ष अनुसन्धानमा अपडेट नभएको कुरा सामाजिक

सञ्जालमा उठाउने गरेका छन् । त्यसैले आयोगले परीक्षार्थीका गुनासा सुन्दै विज्ञको स्पमा आमन्त्रण गर्ने प्राप्त्यापको मापदण्ड पनि अब तोक्नुपर्दछ । सेवा आयोगमा विज्ञको स्पमा काम गर्ने प्राधायपकले सिमागो' जर्नल वा समानान्तर अन्तर्राष्ट्रिय जर्नलमा कम्तीमा पछिल्लो पाँच वर्षमा पाँचवटा शोधलेख प्रकाशन गरेको हुनुपर्ने प्राप्त्यापन राख्न सकिन्छ । र, कुनै विज्ञामा यस्तो विज्ञान नेपालमा नभेटिएमा भर्चुअल माध्यमबाट विदेशी प्राधायपकलाई विज्ञको स्पमा समावेश गर्दा उपयुक्त हुन्छ ।

अन्तमा, सेवा आयोगले उप-प्राधायपको छनोटमा अन्तर्राष्ट्रिय प्रचलनअनुसार किताबी सैद्धान्तिक ज्ञानभन्दा अनुसन्धानमा केन्द्रित हुनुपर्दछ । छनोट प्रक्रियालाई वैज्ञानिक बनाउन जरूरी छ । (नयाँ पत्रिकाबाट)

खेलकुद

सन्दीपले होबर्ट हुरिकेन्सबाट बिग बास लिग खेल्न

● सिटिजन लाइफको जीवन

बिमा कोषमा १५०५ वृद्धि

सिटिजन लाइफ इन्स्योरेन्स कम्पनी लिमिटेडले आव ०७७७७८ को पहिले त्रैमासमा जीवन बिमा कोषमा १ सय ५० प्रतिशतले वृद्धि गरेको छ। कम्पनीले गत आवको असोज मसान्तमा जीवन बिमा कोष ८० करोड ३८ लाख रुपैयाँ रहेकोमा यस असोज मसान्तमा २ अर्ब ८२ लाख रुपैयाँ पुऱ्याएको हो। यसका साथै कम्पनीले गत आवको असोज मसान्तमा माला कुल बिमाशुल्क ३३ करोड १४ लाख रुपैयाँ संकलन गरेकोमा यस आवको सोही अवधिमा ६२ करोड ८ लाख रुपैयाँ संकलन गर्न सफल भएको जनाएको छ।

बिमाशुल्क आर्जन ८३ प्रतिशतले बढेको देखिन्छ।

समीक्षा अवधिमा जीवन बिमा कोषमा १ सय ५० प्रतिशत वृद्धि गराउन सफल भएसँगै कम्पनीले जगेडा तथा कोषको आकार पनि ४९ करोड ५१ लाखबाट ४२ प्रतिशत बढाएर ५१ करोड १० लाख रुपैयाँ पुऱ्याएको जनाएको छ। कम्पनीले लगानी र बिमालेखो कितो तथा अन्य कर्जाबाट प्राप्त हुने आयमा ४७ प्रतिशतको वृद्धि गरी ९० करोड ९६ लाख रुपैयाँ पुऱ्याएको छ।

जीवन बिमा व्यवसायमा लगानीको अवधिले कम्पनीको आयमा प्रत्यक्ष प्रभाव पार्न ठहर गर्दै दीर्घकालीन लगानी तथा कर्जालाई प्राथमिकता दिई तुलनाले लगानी तथा कर्जा रकम ४ अर्ब ५१ करोडमध्ये करिब ८८३ प्रतिशत रकम विभिन्न बैंक तथा वित्तीय संस्थाको दीर्घकालीन अवधिको क्राणपत्र तथा मुद्रती निषेपमा लगानी गरेको जनाएको छ।

● हडकडबाट इसेवा मनी ट्रान्सफरमार्फत रेमिट्यान्स

इसेवा मनी ट्रान्सफर र हडकडको रेमिट्यान्स कम्पनी केएमई रेमिट्यान्सबीच रेमिट्यान्स सेवा सुरु भएको छ। सेवा सुरु भएपछि हडकडमा रहेका नेपालीहरूले केएमई रेमिट्यान्सबाट नगदमा तथा कुनै पानि बैंक खातामा र इसेवा वालेटमा रकम पठाउन सकिने व्यवस्था भएको हो। नगदमा पठाइएको रकम नेपालभर रहेका ८ हजारभन्दा धैरे इसेवा मनी ट्रान्सफरका एजेन्ट तथा इसेवा वालेट एपमार्फत पनि प्राप्त गर्न सकिने कम्पनीले जनाएको छ। बैंक खातामा पठाइएको रकम तत्कालै सेवाग्राहीको बैंक खातामा जम्मा हुने जनाइएको छ। केएमई रेमिट्यान्सले छिटौं तै इसेवा मनी ट्रान्सफरको सेवा आपैनो अनलाइन मोबाइल एपमार्फत पनि सुरु गर्न जनाएको छ।

● एनआइसी एसिया बैंकको साधारणसभा २१ मंसिरमा

एनआइबिएल एस क्यापिटल लिमिटेडले एनआइबिएल सभाभागिता फन्ड (खुलामुखी योजना) अनलाइनमार्फत बिक्री गर्न योजना बनाएको छ। कम्पनीले धनतेसका दिन निश्चित समयका लागि अनलाइनमार्फत बिक्री गर्न योजना बनाएको हो।

धनतेरस तुँगी बजारमा लगानी सुरु गर्न राप्रो

अवसर भएकाले योजना ल्याएको कम्पनीले जनाएको छ। इच्छुक लगानीकर्ताले कातिक २८ गते बिहान ११ बजेदेखि दिउँसो १ बजेसम्म अनलाइनमार्फत एनआइबिएल खुलामुखी फन्डअन्तर्गत सञ्चालनमा रहेको एनआइबिएल सहभागिता फन्ड (खुलामुखी योजना)मा लगानी गर्न सक्ने जनाइएको छ।

● तिहार तथा छठको अवसरमा टेलिकमको छुट

अफर

नेपाल टेलिकमले यो तिहार, नेपाल संवत्को नयाँ वर्ष तथा छठ पर्वका अवसरमा विभिन्न छुट र अफरका साथै केही नयाँ प्याकेजहरू पनि उपलब्ध गराउने भएको छ। कम्पनीले फेस्टिवल अफरका रूपमा दर्सैको अवसरमा उपलब्ध गराएका केही छुटलाई तिहारको अवसरमा समेत निरन्तरता दिई थप छुट दिने योजना ल्याएको हो।

कम्पनीले दर्सैमा उपलब्ध गराएको २० रुपैयाँदेखि १ हजार रुपैयाँसम्म रिचार्ज गर्दा दिई आएको ५ मिनेटदेखि १ सय मिनेटसम्मको बोनस कायम गरेको जनाएको छ। त्यस्तै, अम्ब अफरमा कम्पनीले ७ दिनका लागि प्रतिदिन १ सय मिनेट तथा २८ दिनका लागि प्रतिदिन १ सय मिनेट इको भाइस्स प्याक ल्याएको जनाएको छ। यसको मूल्य १५ र ३ सय ७५ रुपैयाँ तोकेको जनाइएको छ।

कम्पनीले प्रतिदिन १ जिबी डाटासहितको भाइस्स कल सात दिनका लागि १५ रुपैयाँ र २८ दिनका लागि ३ सय ७५ रुपैयाँमा ल्याएको जनाएको छ। कम्पनीले लार्ज सोसियल मिडिया प्याकमा पनि विभिन्न छुट दिएको जनाएको छ। अफरहरू २८ कातिकदेखि ५ मंसिरसम्म उपलब्ध हुने जनाइएको छ।

● सुबिसुद्धारा म्यानर्सको ग्लोबल इनिसिएटिभमा हस्ताक्षर

इन्टरनेट सेवाप्रादायक कम्पनी सुबिसुले म्यानर्स (स्प्युअलली एग्रिड नर्सस फर राउटिब सेक्युरिटी)मा हस्ताक्षर गरेको छ। कम्पनी नेपालकै पहिलो हस्ताक्षरकर्ता कम्पनी बनेको हो। म्यानर्स राउटिब सेक्युरिटीसम्बन्धी परामर्श दिनका लागि इन्टरनेट सोसाइटीले सुरु गरेको ग्लोबल इनिसिएटिभ हो।

यसले इन्टरनेट राउटिबमा हुने समस्याहरूलाई दीर्घकालीन रूपमा समाधान गरी राउटिब सेक्युरिटीसम्बन्धी सुरक्षित तरिकाले काम गर्न तूलो भूमिका खेले सुबिसुले जनाएको छ।

● महालक्ष्मी लाइफको बोनसदर सार्वजनिक

महालक्ष्मी लाइफ इन्स्योरेन्स लिमिटेडले आव ०७५७६ मा जीवन बिमा गर्ने बिमितालाई दिने

कपोरेट

पोलिसी बोनस सार्वजनिक गरेको छ। कम्पनीले आर्थिक स्थितिको लेखाऊखा र दायित्वको बिमाकीय मूल्यांकन गरी सञ्चालनमा ल्याएको तथा मुनाफामा सरिक हुने महालक्ष्मी सावधिक, महालक्ष्मी सरल र महालक्ष्मी जीवन हेरचार बिमाको ०७५८०७६ का लागि न्यूनतम ५० रुपैयाँ प्रतिहजारका दरले बोनस घोषणा गरेको हो।

बिमा समितिले हाले जारी गरेको संशोधित बिमाकीय मूल्यांकन गरी सञ्चालनमा ल्याएको तथा मुनाफामा सरिक हुने महालक्ष्मी सावधिक, महालक्ष्मी सरल र महालक्ष्मी जीवन हेरचार बिमाको ०७५८०७६ का लागि न्यूनतम ५० रुपैयाँ प्रतिहजारका दरले बोनस घोषणा गरेको हो।

महालक्ष्मी लाइफ इन्स्योरेन्सले नयाँ कम्पनीहरूमा पहिलोपल्ट उक्त व्यवस्थासहितको मूल्यांकन गरी बोनस घोषणा गरेको दाढी गरिएको छ। कम्पनीको आगामी बिमाकीय मूल्यांकन नमासम्मका लागि यही बोनसदरले अन्तरिम बोनस भुक्तानी गरिने कम्पनीले जनाएको छ।

महालक्ष्मी लाइफ इन्स्योरेन्सले नयाँ कम्पनीहरूमा पहिलोपल्ट उक्त व्यवस्थासहितको मूल्यांकन गरी बोनस घोषणा गरेको दाढी गरिएको छ। कम्पनीको आगामी बिमाकीय मूल्यांकन नमासम्मका लागि यही बोनसदरले अन्तरिम बोनस भुक्तानी गरिने कम्पनीले जनाएको छ।

● राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक र पूर्वसशस्त्र प्रहरी संघबीच सम्झौता

राष्ट्रिय वाणिज्य बैंक लिमिटेड र नेपाल पूर्वसशस्त्र प्रहरी संघबीच संघका सदस्यलाई बैंकले पेन्सनर कर्जा प्रवाह गर्ने सम्झौता भएको छ। नेपाल पूर्वसशस्त्र प्रहरी संघले कर्जा आवश्यकता आपात आइनो आमा सदस्यलाई बैंकमा सिफारिस गरेपछि कर्जा प्रदान गर्ने सम्झौता भएको हो।

सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्दै बैंकको उपभोक्ता कर्जा निर्देशिका, २०७७ को अधीनमा रही अधिकतम १० लाख रुपैयाँसम्म आधार दरमा २ प्रतिशत सम्झौता भएको छ।

सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्दै बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत करिएकुमार श्रेष्ठले संघस्त्र प्रहरी सेवाबाट अवकाश प्राप्त गरेपछि पनि साना तथा मध्यम व्यवसाय गरी उत्पादनसँग जोडिन यो कर्जले सधाउ पुनर्न बताए। पूर्वसशस्त्र प्रहरीको आर्थिक अवस्था सुधार गर्न यो कर्जले सधाउ पुनर्न श्रेष्ठले सहयोगमा भएको जनाइएको छ।

सम्झौतामा हस्ताक्षर गर्दै बैंकका प्रमुख कार्यकारी अधिकृत शाम्पुनाथ गौतम र नेपाल राष्ट्र बैंकका लघुवित संस्था सुपरिवेक्षण विभाग प्रमुख डा. प्रकाशकुमार श्रेष्ठले हस्ताक्षर गरेका हुन्। परियोजना नेपाल सरकार, अर्थ मन्त्रालय र जर्मन सरकारको समन्वय एवं जर्मन वित्तीय विकास निगमको सहयोगमा भएको जनाइएको छ।

यसमा नेपाल सरकारको तर्फबाट नेपाल राष्ट्र बैंकमार्फत वाणिज्य बैंकमध्येबाट सिद्धार्थ बैंक र जर्मन सरकारको तर्फबाट केएफडब्लू डेमलपमेन्ट बैंकबीच त्रिपक्षीय सम्झौता भएको छ।

सम्झौतामा विवरण दिएको छ।

गुरुगत...

मध्य उद्दन नसकेके कारण अहिले सत्ताधारी दल विभाजनको संघर्षमा पुगेको छ ।

मुलुक कोरोनावाट आकान्त भईरहेको बेला सरकारले जनताको हितमा भन्दा आफ्नो नेतृत्वमा रहेको सरकारलाई कसरी बचाउने र आर्को पक्षले कसरी सत्ता हत्याउने भन्ने खेलमा सक्रिय भएका हुनाले जनताले आधारभूत सेवासम्म पाउन छाडेका छन् । कोरोना संक्रमितहरूको संख्या दिनप्रतिदिन बढिरहेको छ भने निधन हुनेहरूको संख्यामा समेत बृद्धि हुँदै गएको छ । लकडाउन, सटडाउन र निषेजाङ्गाले गर्दा जनता भोक्ताकै परिरहेको बेला सत्ताधारी दल

भने आपसी द्वन्द्वमा फस्नु भनेको सार्वभौमसत्ता सम्पन्न नेपाली जनताको ठाडे अपमान हो । सरकारले गर्ने हरेक निर्णयहरूको स्वामित्व पार्टीले लिनुपर्दछ । यदि पार्टीले सरकारको निर्णयहरूको स्वामित्व लिन सक्दैन भने उसलाई हाम्रो पार्टीको नेतृत्वमा सरकार छ भने अधिकार हुँदैन । केही ओली नेकपाको अध्यक्ष समेत रहेका हुनाले नै नेकपाको नेतृत्वको सरकार भनिएको हो । यदि पार्टीले ओलीलाई अध्यक्ष अस्थीकार गर्न हो भने उसले हाम्रो पार्टीको नेतृत्वमा सरकार रहेको छ भने अधिकार नेकपालाई हुँदैन । नेकपाको दुई अध्यक्षहरूले आ आफूले पाएका अधिकारको मात्र प्रयोग गर्न हो भने नेकपाको समस्या तत्काल समाधान हुन सक्छ तर दुवै अध्यक्षहरू त्यसका

लागि तयार नभएकै कारण पार्टी विभाजनको डिलमा पुगेको छ । पार्टीका अध्यक्ष एवं प्रधानमन्त्री ओलीले पार्टीको आँदो महाधिवेशनमा आफू उम्मेदवार नहुने र प्रधानमन्त्री नबन्ने उदघोष सार्वजनिक रूपमै गरिसकेपछि नेकपाको सम्पूर्ण ध्यान सरकार सञ्चालन र पार्टीको महाधिवेशनमा जानुपर्नेमा अहिले गुरुगत स्वर्त्वका लागि एकले अर्कोलाई आरोप प्रत्यारोप गरेर बस्नु भनेको जनताले दिएको मतको अपमान हो । पार्टीको नेतृत्वकर्ताहरूले न त जनताको मन जिल्स सक्ने अवस्था अहिले देखिएको छ न त आफैने पार्टीका कार्यकर्ताहरूको । यी सबै कारणहरूले गर्दा प्रष्ट हुन्छ भन्छ दुई तिहाई मत नेकपालाई घाँडे सावित भएको छ भनेर ।

राजनीतिक...

नो पक्षमा पार्न सफल भएका छन् । ओली र नेपालीबीच नेकपा एमालेमा हुँदादेखि नै राम्रो सम्बन्ध हुन नसकेको र अहिले दाहालले नेपालको कोरिया बन्दुक राखेर पडकाउन खोजिरहेका आरोप ओलीपक्षीय नेताहरूले दाहाललाई लगाइरहेका छन् । पार्टीका दुवै अध्यक्षको महत्वकालीन बढेको र एकले अर्कोलाई स्वीकार गर्न नसको अवस्थामा पुगेपछि पार्टीका दुलो पक्षित पार्टी विभाजनको विषयमा रहेको हुनाले राजनीतिक एम्बुसमा दाहाल-नेपाल वा ओली को पर्ने हुन् भनि प्रश्न उठेका छन् । दाहाल-नेपाल पक्षले ओलीको सफलतालाई आफ्नो असफलता देख खार्टीका कार्यकारी अध्यक्ष र माधव नेपाल भएका अवस्था उत्पन्न भएको बताइरहेका छन् ।

केही ओली नेतृत्वको सरकारले केही राम्रा काम समेत गरेको भएपनि सरकारका निर्णयहरूलाई पार्टीले आजसम्म अपनत्व लिएको छैन । पार्टीका कार्यकारी अध्यक्षले नै ओली सरकार भ्रष्टाचारमा डुबेको र भ्रष्टाचारका संरक्षक स्वयम ओली नै रहेको ओलीलाई लगाएको आरोपपत्रमा उल्लेख गरिएकोले ओली पक्षीय नेताहरूले उक्त आरोप पत्र फिर्ता हुनुपर्न बताउँदै आएका

छन् । ओली पक्षीय नेताहरूले व्यक्तिगत पत्र र संस्थागत प्रस्ताव फरक विषय हो भन्ने सत्य वास्तविकता बुझन कार्यकारी अध्यक्षसहितका नेताहरूलाई अनुरोध गरिरहेका छन् । पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूबीच आएको तित्काले मार पार्टीमात्र नभएर सरकार पनि परेको छ । मुलुक कोरोना भइरसबाट आकान्त भएको बेला पार्टी र सरकार दुवै मिलेर कोरोना भाइस्सको विरुद्ध लड्नुपर्ने बेलामा पार्टीभित्रको आन्तरिक द्वन्द्व सङ्कमै छताछुल हुनु भनेको सरकारको मात्र असफलता नभएर पार्टीको समेत सफलता हो । यदि ओली सरकारले पार्टीको निर्देशनलाई उल्लंघन गर्दै अधि बढेको हो भने ओलीलाई संसदीय दलको बहुमतबाट हटाउन सक्ने सम्बेदनिक मार्ग भएपनि पार्टीको बहुमतबाट हटाउन खोज्नुलाई किमार्थ उचित मान्न सकिंदैन । सम्बेदनिक व्यवस्था अनुसार समितिले पार्टीलाई विद्यैन उसले पार्टीको संसदीय दललाई मात्र चिन्दै । त्यही कारण ओलीलाई प्रधानमन्त्रीबाट हटाउने हो भने संसदीय दलबाट बहुमतको आधारमा हटाउनुपर्दछ । ओली संसदीय दलको बैठकबाट संसदीय दलको नेता चुनिएका र त्यही कारण उनी प्रधानमन्त्री भएको हुनाले दाहाल-नेपाल को पर्ने हुन् त्यो हेर्न बाँकी रहेको छ । अहिले अवस्थालाई हेर्दै एक पक्ष राजनीतिक एम्बुसमा पर्ने प्रायः निश्चित रहेको छ ।

पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका प्रस्तावहरू आएपछि सचिवालय, स्थायी कमिटी र केन्द्रीय कमिटीमा लैजाने निर्णय मसिरि ३ गतेको सचिवालय बैठकमै निर्णय गरेपछि पार्टीका महासचिव विष्णु पौडेलले सचिवालय बैठकमै प्रश्न गरेका थिए के सचिवालय निर्णय गर्न असफल भएको हो त ? यदि त्यो हो भने हामीलाई सचिवालय सदस्यमा बिसिरहन आवश्यक नभएको भन्नै सबै सचिवालय सदस्यहरूले राजनामा दिएर स्थायी कमिटीका सदस्यहरूलाई पार्टीको नेतृत्व जिम्मा लगाउँ समेत भनेका छन् । उनले अहिले कै अवस्था कायम रहने हो भने हामीलाई सबै कम्पनिट पार्टीको र आदान्तरिको मलामी हुन तयार रहै सम्भन्न भ्याएका थिए । यसरी सत्ताधारी

दलभित्रको आन्तरिक विवाद सङ्कमै छताछुल हुन पुगेको अवस्थामा विदेशीहरूले खेले ठाँउ पाएका हुन् । उनीहरूलाई खेले ठाँउ राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीतिक दलहरूले निर्णय गर्ने सक्ने क्षमता नै भएन र उनीहरू जिहेलुकै सत्ताको लागि मात्र लडिहन्छन् भन्ने प्रमाणि हुँदै गएको छ । अध्यक्ष दाहालको प्रस्तावले भन्छ एकले पार्टीका दुवै अध्यक्षहरूका विभाजनको राजनीतिक दलहरूले हिजो पनि दिएका थिए, आजपनि दिंदै आएका हुनाले प्रस्तुत भएको राजनीत